

ŽIVOTOPIS

Jiří Matouš

Jiří Matouš se narodil 29. 9. 1950 ve Vejpřtech, avšak v jeho 9 měsících se celá rodina přestěhovala do Klánovic, kde bydleli asi dva roky. Poté žili v bytě na Zámeckých schodech, což je hned pod Pražským hradem. Ve stejné ulici bydlel i malíř Jan Zrzavý a herečka Věra Štěpničková. Jeho matka byla ženou v domácnosti a otec podnikal v tisku, také měl staršího bratra a mladší sestru.

Pan Matouš byl sice dobrý žák, ale často se pral. Na základní škole ho dokonce pan školník přivedl k boxu, ve kterém byl sice opravdu dobrý, ale rozhodl se přestat, když málem jednomu spolužákovi vyrazil oko. Naprosto přeorientoval své zájmy a rozhodl se, že by se chtěl stát básníkem. Po základní škole se dostal na školu v ulici Hellichova. Zde mu bylo nabídnuta možnost studia ve Francii, kam se přihlásil a prošel výběrovým řízením.

V roce 1967 nastoupil na Lycée Carnot v Dijonu. Z počátku neuměl skoro vůbec francouzsky, avšak za pouhé 3 měsíce už mluvil i psal plynule. Život na koleji byl ale dost striktní a pro studenty to tam bylo jako ve vězení. Ložnice byla dlouhá místnost s 40 postelemi a malou kukaní pro dozorce, dozorcí tam vlastně byli skoro všude. Studenti mohli areál školy opustit maximálně jednou týdně a žáci ze zahraničí mohli o víkendu odjet jen pokud za ně převzala odpovědnost nějaká francouzská rodina. Na stranu druhou jedním z bývalých žáků byl syn Tuniského prezidenta, který jim pak zprostředkoval výlet do Tunisu. Když pan Matouš odmaturoval, rozhodl se požádat o politický azyl, který tedy i získal. Jelikož byl ale prakticky bez peněz musel začít pracovat, s čímž mu pomohl jeden jeho známý, který mu dohodl práci v tiskárně. Zde pak rok pracoval a mimo jiné se podílel na vydání jednoho z prvních výtisků Charlie Hebdo. Do toho také studoval.

Nakonec se přes známé dostal do uměleckých kruhů a tím začala i jeho bohémská léta. Vydělával si různými menšími pracemi a zapsal se jako volný posluchač na Francouzské kolegium, kde poslouchal hlavně filozofické přednášky, tím i skončil s předešlou VŠ. Hlavně ale cestoval stopem po Evropě, jelikož byl ale oficiálně politický uprchlík, potřeboval do všech zemí vízum. Jednou ho v Maroku zatkli, právě za to, že ho neměl a po této příhodě se rozhodl, že zažádá o francouzské občanství. To mu pak bylo přiděleno.

Po čase ho už tento způsob života omrzela, a tak si našel práci hlídače a znovu se zapsal na VŠ, tentokrát na studium slovanských jazyků. Práce hlídače ale byla náročná, takže se opět vrátil do sféry tiskařství a nastoupil do Asociace distributorů tisku, kde se za rok vypracoval na ředitele. V této asociaci pracoval celá 80. léta. Na začátku 90. let se vrátil do Čech, kde se i oženil s ženou, kterou potkal ve Francii. Té se v Česku moc nelíbilo, proto odjela do zpět do Francie. Pan Matouš ale zůstal v Česku, kde založil vlastní nakladatelství Strategie a dále se realizoval v tisku.

Nyní žije kousek od Prahy i se svou nynější partnerkou a dcerou. Rád hraje golf, kouká se na dokumenty a je jedním ze zakládajících členů Svobodných zednářů v Česku. Díky jeho členství i často cestuje.